

מ"י 19359/04/18 - אריאל ברא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"י 19359-04-18 משטרת ישראל - תחנת זבולון נ' בר
תיק חיצוני:

בפני	כב' סגן הנשיא, השופט נווה ערן
מבקש	אריאל ברא
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

עניינה של החלטה זו בבקשה שניה שעניינה החזרת סכום שנתפס בסך של 105,000 ₪ לידי של המבקש.

גלולה של הבקשה זו הינה כדלקמן:

1. ביום 17.4.18 דנתי כשופט תורן בבקשה ונתתי החלטה במהלכה אפשרתי לשחרר 55,000 ₪ מתוך 105,000 ₪ לידי המבקש וזאת לאחר שנתתי אמון, כי מדובר בכסף השייך למבקש אשר הסביר, כי אין לו חשבון בנק פעיל וכי הוא עובד ומשתכר שאין לו מקום מגורים מסודר ויש לו אישה וילד.

2. על החלטה זו הוגש ערעור על ידי המשיבה לבית המשפט המחוזי, שכן לטענת המשיבה מדובר בכספים המיועדים לעסקאות סמים ויש בדעתה לחלט את הכסף האמור.

3. בתאריך 24.4.18 בתיק ע"מ 37884-04-18 דנה כבוד השופטת עופרה ורבנר בערעור וביום 25.4.18 נתנה החלטה בעניין.

אציין, כי כל טיעוני המבקש דהיינו, כי לא הוגש כנגד המבקש כתב אישום וכי מדובר בכסף השייך לו נשמעו בפני כבוד השופטת ורבנר.

בהחלטתה מיום 25.4.18 התערבה כבוד השופטת ורבנר בהחלטתי וקבעה בסעיף 11 כדלקמן

ואני מצטט:

" לאור מכלול האמור לעיל ומאחר ומדובר בכסף מזומן אשר בית משפט קמא הורה להחזירו למשיב, ללא כל ערובה או תנאי, דין הערר להתקבל והעוררת רשאית להמשיך ולהחזיק בסך של 105,000 ₪ לצורך השלמת החקירה בנוגע למעורבות המשיב בעסקת סמים ולצורך בירור האם יש קשר בין הכסף שנתפס לבין הסמים שנתפסו בדירה ממנה הושלך הכסף.

על העוררת להודיע למשיב באמצעות בא כוחו בתוך 30 יום מהיום האם הסתיימו פעולות החקירה, ומה בכוונתה לעשות עם סכום הכסף שנתפס והמצוי ברשותה וככל שהעוררת תחליט שלא לשחרר לידי המשיב סכום כסף זה, עליה להבהיר במפורט ובמנומק בהחלטתה מכוח איזה סעיף בפקודה ובגין איזה עבירה נטענת המיוחסת למשיב, היא מותירה את הכסף ברשותה.

הנני סבורה כי 30 יום הינם די והותר זמן לצורך מיצוי הליכי החקירה וקבלת החלטה מנומקת של העוררת, באשר להמשך החזקת הכסף".

המבקש בפנייתו החוזרת בפני להחזרת הכסף האמור, טוען כי המשיבה לא עמדה בהחלטות בית המשפט המחוזי היה עליה "להחזיר כמפורט וכמנומק בהחלטתה מכח איזה סעיף בפקודה ובגין איזה עבירה נטענת המיוחסת למשיב היא מותירה את הכסף ברשותה".

מאחר והמשיבה לא מייחסת למשיב הספציפי (הוא המבקש בפני) כל עבירה, לא הוגש נגדו כתב אישום ולמעשה אין כל טענה כנגדו, על כן יש לשחרר את הסכום האמור השייך לו.

עוד טען המבקש, כי אין מחלוקת עובדתית כי הכסף הוא שלו והטענה שמדובר בכסף של אחר - הנאשם בעבירות סחר בסמים היא טענה עובדתית חדשה שאין לה כל אזכור בחומר הראיות.

המשיבה בתגובתה הבהירה כי החקירה הסתיימה הוגש כתב אישום כנגד אחר (לא המבקש) שמספרו 3989-05-18 ובמהלכו נתבקש בית המשפט להחליט על חילוט אותם 105,000 ₪ שהינם לטענת המשיבה כספים ששימשו לצורך עסקאות הסמים.

יש לציין שגם בבקשה למעצרו של האחר עד תום ההליכים, צוין ביחס לאותם 105,000 ₪ כי "**בחדר הדירה נמצא כסף מזומן בסך 105,000 ₪ שנזרק מעבר לחלון על ידי אחר שהיה בדירה (הוא המבקש שבפני)**".

המבקש הגיש לי ולצורך מתן החלטה בבקשה מסמכים שונים שאני מורה לאחר מתן החלטה זו לסרוק ולהחזיר לו באמצעות ב"כ. המסמכים כוללים:

א. תלושי שכר של המבקש וזאת לתמיכה בטענותיו שיש לו הכנסה קבועה המעידה על כך שהכסף נשוא הבקשה הוא שלו ונוצר על רקע עבודתו ולאור העובדה שאין לו חשבון בנק.

ב. מסמכים מתחנת זבולון המעידים על כך לטענתו שהמשיבה עצמה התייחסה לכסף האמור ככסף של המבקש.

כן נמצא שיש למבקש חוב במרכז לגביית קנסות על סך 3,789 ₪ כאשר נציגת המשיבה (רס"מ דנה אזרן) אפשרה לו

לקיז סכום זה מתוך הכספים התפוסים אצל המשיבה (דבר המעיד לטענתו שהמשיבה עצמה התייחסה לכסף כשייך לו).

ובנוסף נשלחה הודעה לרשות המיסים מתוך חשד כי מדובר בכסף "שחור" ובמקביל התקבל צו עיקול המתייחס לחוב של המבקש מהמרכז לגביית קנסות ע"ס 4,591 ₪, דבר המלמד שוב לטענת המבקש כי המשיבה התייחסה לסכום הכסף כשייך לו.

לאחר בחינת הטענות והמסמכים, אני נותן בזאת את החלטתי:

דין הבקשה להדחות, הכסף ישאר תפוס על ידי המשיבה ויעמוד להכרעה שיפוטית במסגרת כתב אישום האם יש לחלט אותו ככספי סחר בסמים שמא אינו שייך לעסקאות אלה.

להלן נמוקי:

א. המשיבה פעלה כמצוות בית המשפט המחוזי בחיפה, אשר התערב בהחלטתי לעניין שחרור חלק מסכום הכסף שנתפס, סיימה את החקירה, גיבשה את עמדתה והגישה כתב אישום במהלכו ביקשה לחלט את הסכום האמור ככספי סחר בסמים, וזאת במסגרת כתב האישום.

ב. הנסיון לטעון שכנגד המבקש אין כל טענה שבדין ולכן יש להחזיר לו את הסכום האמור, אין לה על מה שתסמוך, כך גם הטענה שהמשיבה הכירה בסכום האמור ככסף השייך למבקש על רקע קיזוז או נסיון לקיזוז חלק מהסכום האמור על רקע חוב של המבקש למרכז לגביית קנסות. כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים כנגד האחר מתייחס לנסיבות המצאות הכסף בזירה, העובדה שהכסף נזרק מעבר לחלון ונתפס באותה דירה שבה היו עסקאות סמים (אשר עצם הנסיבות כבר הוא מחשיד כלשעצמו).

צריך לזכור שמדובר בסכום כסף גדול והמבקש אדם צעיר אשר הציג תלושי שכר של 5,000 ₪ בלבד, דבר שאינו מצביע לכאורה על השגת סכום גדול כל כך.

ג. לא יגרם נזק למבקש אם הסכום יוחזק על ידי המשיבה, שכן בסופו של יום יידרש בית המשפט להכרעה עובדתית האם מדובר בכספי סחר בסמים שמא בסכום השייך למבקש וככל שבית המשפט היושב בדיון ושומע ראיות בעניין יחליט לכאן או לכאן, החלטה זו היא בסופו של דבר תביא לשחרור או לחלוט הכסף.

מכל הסיבות הללו ובמיוחד לאור החלטת בית המשפט המחוזי שאמר את דברו בעניין, לא מצאתי להורות על שחרור הסכום האמור.

הבקשה נדחית איפוא.

אין צו להוצאות.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ח, 25 יוני 2018, בהעדר הצדדים.